

РЕШЕНИЕ

№ 560

гр. София, 03.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-II-B, в закрито заседание на трети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Анелия Маркова

Членове: Ваня Н. Иванова
Десислава Алексиева

като разгледа докладваното от Десислава Алексиева Въззивно гражданско дело № 20231100500177 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 435, ал. 2, т. 7 ГПК.

Образувано е по жалба на ЗАД „ОЗК – 3.“ АД, ЕИК *****, длъжник по изп.д. № 20228410405090 по описа на ЧСИ Н.М., рег. № 788 на КЧСИ, срещу разпореждане на съдебния от 06.12.2022 г. с което частният съдебен изпълнител е отказал да намали приетото адвокатско възнаграждение на вискателя и на дължимата такса по т. 26 ТТРЗЧСИ. Жалбоподателят поддържа, че съдебният изпълнител незаконосъобразно не намалил адвокатското възнаграждение, което не било съобразено с чл. 10 на Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Не била налице и фактическа и правна сложност на изпълнителното дело. Незаконосъобразно била определена и пропорционалната такса по т. 26 ТТРЗЧСИ, която следвало да се начисли само върху събраната сума по изпълнителния лист, не и върху разносните по изпълнителното дело. Моли съда да намали претендирания адвокатски хонорар до размер от 200 лева, съобразно чл. 10, т. 1 от Наредба № 1/2004 г., както и да намали размера на пропорционалната такса по т. 26 ТТРЗЧСИ.

Вискателят по изпълнението и ответник по жалбата – П.Д.К. не е депозирала писмени възражения по реда на чл. 436, ал. 3 ГПК.

По делото са представени мотиви на ЧСИ, с които е заявено становище за неоснователност на жалбата.

Жалбата е подадена в двуседмичния срок по чл. 436, ал. 1 ГПК от процесуално легитимирано лице и срещу подлежащ на обжалване акт на съдебния изпълнител относно разносните по изпълнението (чл. 435, ал. 2, т. 7 ГПК). Съгласно разясненията, дадени с т. 2 на Тълкувателно решение № 3/10.07.2017 г. по тълк.д. № 3/2015 г. на ОСГТК на ВКС, на обжалване по реда на чл. 435, ал. 2 ГПК подлежи всеки акт на съдебния изпълнител, в който се определя размера на задължението на длъжника за разносните по изпълнението, поради което, съдът приема, че жалбата е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Исп.д. № 20228410405090 по описа на ЧСИ Н.М., рег. № 841 на КЧСИ, е образувано по молба от 15.11.2022 г. на П.Д.К. въз основа на изпълнителен лист от 17.10.2022 г., издаден по гр. д. № 676/2020 г. на Окръжен съд Велико Търново, съгласно който ЗАД „ОЗК - З.“ АД е осъдено да заплати на П.К. сумата от 3760 лева – адвокатско възнаграждение за оказана безплатна помощ на ищите по делото в първоинстанционното производство и сумата от 3171,01 лева – оказана безплатна правна помощ на ищите във въззивното производство.

С молбата за образуване на изпълнителното дело е поискано събиране на сумата, както и възстановяване на направените разноски в изпълнителното производство в размер на 700 лева. В нея е посочен изпълнителен способ – запор на вземания в случай на липса на доброволно плащане от страна на застрахователното дружество и е извършено възлагане на ЧСИ по реда на чл. 18 ЗЧСИ.

По изпълнителното дело е приложено пълномощно, с което вискателят упълномощил адв. А. Б. да осъществява процесуално представителство във връзка с образуваното изпълнително дело. Представен е и договор за правна защита и съдействие, с предмет процесуално представителство във връзка с образуваното изпълнително дело. Договорено е възнаграждение в размер на 700 лева в договора.

На 16.11.2022 г. е връчена покана за доброволно изпълнение на длъжника, в която е посочено задължение от общо 6931,01 лева – присъдени разноски, както и разноски по изпълнителното дело, в т.ч. такса по т. 26 от ТТРЗЧСИ в полза на ЧСИ в размер на 756,58 лева, адвокатско възнаграждение – 700 лева, др. такси, дължими до този момент в размер на 48 лева / авансови такси/.

Съгласно разпореждане от 15.11.2022 г. на съдебния изпълнител начислил такси и приел следните разноски: 48 лева с ДДС – такси по т. 1 и т. 2 от ТТРЗЧСИ, 700 лева – адвокатско възнаграждение и начислената такса по т. 26 ТТРЗЧСИ е в размер на 756,58 лева с вкл. ДДС.

Няма данни в изпратения препис от изпълнителното дело, съдебният изпълнител да е извършвал исканата от вискателя справка за банкови сметки на длъжника, нито да е наложен запор.

С възражение от 21.11.2022 г. в двуседмичен срок от получаване на поканата, длъжникът поискал от ЧСИ да намали размера на приетия по делото адвокатски хонорар от 700 лв. на 200 лв. съобразно чл. 10, т. 1 от Наредба № 1/2004 г., както и да намали размера на пропорционалната такса по т. 26 ТТРЗЧСИ.

С обжалваното разпореждане от 06.12.2022 г., съдебният изпълнител оставил без уважение възражение вх. № /21.11.2022 г.

При така установеното от фактическа страна, съдът достига до следните правни изводи:

Според чл. 79 ГПК, разноските по изпълнението са за сметка на длъжника, освен в случаите, когато изпълнителното дело се прекрати съгласно чл. 433 ГПК (освен поради плащане, направено след започване на изпълнителното производство), когато изпълнителните действия бъдат изоставени от вискателя или бъдат отменени от съда, както и когато разноските, направени от вискателя, са за изпълнителни способности, които не са приложени.

Възможността да се иска намаляване на разноските за адвокат на насрещната страна е уредена с разпоредбата на чл. 78, ал. 5 ГПК, която се намира в част I на ГПК - Общи правила, поради което е приложима и в изпълнителното производство. Съгласно тази разпоредба, ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част. Преценката за

правната и фактическа сложност на изпълнителното дело следва да се извърши с оглед всички факти, сочещи за обема и сложността на оказаната по делото правна помощ, с оглед извършените процесуални действия и други относими обстоятелства.

Съгласно т. 1 на Тълкувателно решение № 6/06.11.2013 г. по тълк.д. № 6/2012 г., ОСГТК на ВКС, съдебни разноски за адвокатско възнаграждение се присъждат, когато страната е заплатила възнаграждението, като в договора следва да е вписан начина на плащане - ако е по банков път, задължително се представят доказателства за това, а ако е в брой - тогава вписването на направеното плащане в договора за правна помощ е достатъчно и има характер на разписка. Само заплатените от страната разноски подлежат на възмездяване. Ако страните по договора за правна защита, в съответствие със свободата на договаряне са отложили плащането, това е относимо единствено в отношенията между клиент и адвокат, но не предполага разширително тълкуване на чл. 78 ГПК.

С чл. 10, т. 1 и т. 2 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (в относимата ѝ за спора и сега действаща редакция) за защита по изпълнително дело е предвидено, че минималният размер на адвокатското възнаграждение за образуване на изпълнително дело е 200 лева, а за процесуално представителство, защита и съдействие на страните по изпълнително дело и извършване на действия с цел удовлетворяване на парични вземания - 1/2 от съответното възнаграждение по чл. 7, ал. 2, а чл. 7, ал. 2 определя размера на възнаграждението според материалния интерес.

Съдът намира, че незаконосъобразно с атакуваното разпореждане съдебният изпълнител е отказал да намали адвокатското възнаграждение. Приложима в случая е само разпоредбата на чл. 10, т. 1 от Наредба № 1/2004 г., тъй като единственото извършено от процесуалния представител на вискателя действие е подаване на молба за образуване на изпълнителното дело. Посочването в молбата за образуване на изпълнителен способ, респ. възлагане по реда на чл. 18 ЗЧСИ, е условие за нейната редовност - арг. чл. 426, ал. 2 ГПК. По делото не се установяват действия, които да обуславят приложението на т. 2 на чл. 10 от Наредба № 1/2004 г., тъй като не е налице кумулативно изискваното условие от пълномощника да са осъществени действия с цел удовлетворяване на вземането. По изложените съображения адвокатското възнаграждение в полза на вискателя следва да бъде намалено от приетия от ЧСИ размер от 700 лв. на 200 лв.

По искането за намаляване на пропорционалната такса по т. 26 ТТРЗЧСИ:

Съгласно чл. 83, ал. 1 ЗЧСИ, пропорционалните такси се събират в процент според материалния интерес. Съгласно т. 26 ТТРЗЧСИ, за изпълнение на парично вземане се събира такса върху събраната сума, съобразно материалния интерес, като приложима в случая е б. "в" (за вземане от от 1000 до 10 000 лв. - 100 лв. + 8 на сто за горницата над 1000 лв.). От разпоредбата на чл. 83, ал. 1 ЗЧСИ следва, че пропорционалната такса за изпълнение на парично вземане се начислява само върху сумите - предмет на изпълнението, обективирани в изпълнителния лист - именно това е материалният интерес по изпълнителното дело. Същият извод следва и от тълкуването на разпоредбата на т. 26 във връзка с т. 20 - 25 от Тарифата. Адвокатският хонорар е част от разноските по изпълнителното дело и не представлява част от материалния интерес - от вземането, подлежащо на изпълнение, поради което, макар да се събира за вискателя, то не представлява "събрана сума" по смисъла на т. 26 ТТРЗЧСИ и върху него не следва да се начислява пропорционалната такса.

Съгласно наличните по делото разпореждания, начислената такса – т. 26 ТТРЗЧСИ е 756,58 лева. Съобразно гореизложеното и материалния интерес по делото - неолихвяемо вземане, дължимата пропорционална такса по т. 26 ТТРЗЧСИ възлиза на 690 с вкл. ДДС, до който размер същата следва да бъде намалена.

Съгласно установената практика на ВКС, в производството по разноските

страните не си дължат разноси, доколкото не се допуска кумулиране на нови задължения за разноси, поради което разпоредбата на чл. 81 ГПК не намира приложение (в този смисъл определение № 393/17.09.2018 г. по ч.гр. д. № 2845/2018 г., IV ГО, определение № 489/17.10.2017 г. по ч.гр. д. № 3926/2017 г., IV ГО и др.).

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на ЗАД „ОЗК – 3.“ АД, ЕИК *****, длъжник по изп.д. № 20228410405090 по описа на ЧСИ Н.М., рег. № 788 на КЧСИ разпореждане на съдебния изпълнител от 06.12.2022 г., с което е отказано намаляване на разноси за адвокатско възнаграждение и т. 26 от ТТРЗЧСИ, и вместо това ПОСТАНОВЯВА:

НАМАЛЯВА дължимото от длъжника ЗАД „ОЗК – 3.“ АД, ЕИК ***** на взыскателя П.Д.К. адвокатско възнаграждение по изп.д. № 20228410405090 по описа на ЧСИ Н.М., рег. № 788 на КЧСИ, както следва: от 700 лева на 200 лева (двеста лева).

НАМАЛЯВА дължимата от ЗАД „ОЗК – 3.“ АД, ЕИК *****, длъжник по изп.д. № 20228410405090 по описа на ЧСИ Н.М., рег. № 788, пропорционална такса по т. 26 ТТРЗЧСИ, както следва: от 756,58 лева с вкл.ДДС на 690 лева (шестотин и деветдесет) с вкл. ДДС.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____